

Where do you suppose yourself to go? Where do you feel that you should feel ashamed? Where can you feel at home? How can you, deliberately or not, understandably or not, meaningfully or not, looking for justice?

Neither I, nor my feelings are looking for it.

Never could we wrap life another layer of suppositions.

İnsan yaşadığının bir hikaye olduğunu, birinin birine anlattığı bir hikaye olduğunu ve hikayenin mantıklı ilerlemesinin illa anlatıcının kendisi olduğu anlamına gelmediğini unutuyor. Ben sana bir hikaye anlatıyorum , diyelim, sana uzun ve ayrıntılı bir hikaye anlatıyorum. Bu hikayede tek bir kişi var, onun duyguları, görgüleri, düşünceleri, anladıkları, anlamadıkları var. Hayatı bir film gibi veyahut bir piyes gibi geçip gidiyor.

Hikayede anlatılan kişi, bunun sıkıcı bir hayat olduğunu düşünüyor. Çünkü malum, hiçbir hikaye gerçeğin yerini tutmaz. Hikayelerin gerçeğin yerini tutmadığını söyledikten sonra, nasıl, kendimizle alakalı şeylerden bahsedebiliriz?

Kendimi bir hikaye gibi hissettiğim bir gün.